

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE VIXEN'S VICE

MINDY PAIGE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

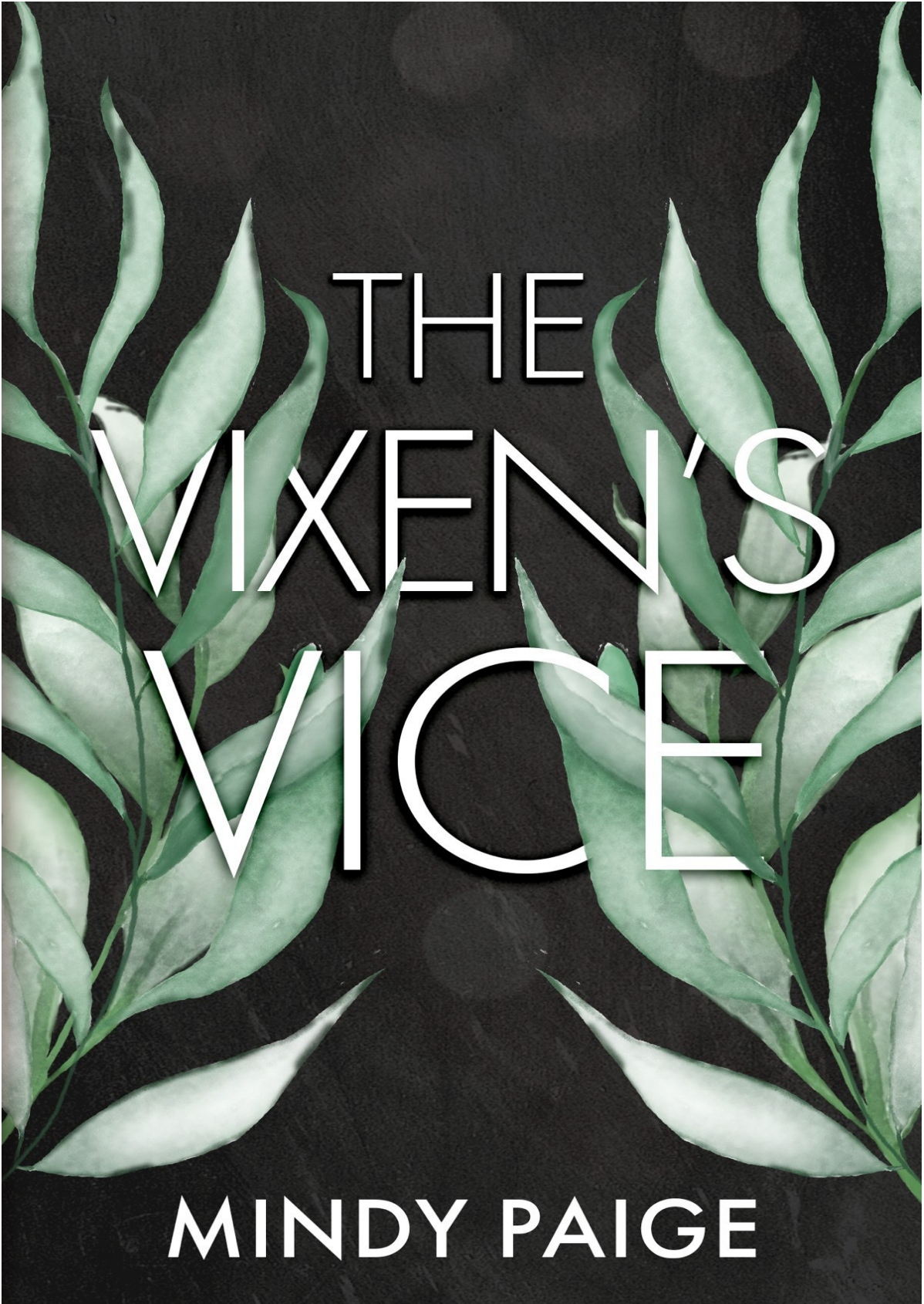
Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Telif Hakkı © 2024 yazan Mindy Pie

Kapak tasarımı oh so Novel

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

İÇİNDEKİLER

[Cadalozun Yardımcısı](#)
[Yazar Notu](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)

[Yazar Hakkında](#)
[Ayrıca yazan: Mindy](#)
[Paige](#)

VIXEN'IN MENGENESİ

Maskeli bir yabancı tarafından kovalanmanın canlandırıcı bir yanı var.

Carlotta Love, nişanlısı Landon'la yaşadığı tatminsiz ilişkiye boyun eğmiş, hayatın daha iyi olup olamayacağını ya da gerçek mutluluğu hak edip etmediğini asla sorgulamamıştı. Ama sonra o ortaya çıktı.

Kırmızı maskeli tehlikeli bir adam onu her yerde takip ediyor gibi görünüyor; evinin önündeki kaldırımda, kalabalığın arasından geçerken, hatta sabah koşusunda patikayı çevreleyen ağaçların arasından bakarken.

Carlotta bu tehlikeli saplantıyı istememişti ama her geçen gün canavarın çenesine daha da yaklaştığını fark etmeden oyuna devam etti.

Şimdi Zay Athos kızın kendisine ait olduğunu iddia ediyor ve onu almaya geliyor. Üç gün. Carlotta'nın hangisinin daha iyi olduğuna karar vermesi için gereken tek süre bu: Tanıdığı canavar mı... Yoksa tanımadığı mı?

YAZAR NOTU

Bu karanlık romantizm kitabı, bazı insanlar için uygun olmayabilecek müstehcen materyaller içermektedir. Lütfen aşağıdaki içerik uyarılarının tamamını okuyun. Akıl sağlığınız her şeyden önemlidir <3

İçerik uyarılarının tam listesi için [buraya tıklayın](#).

BİRİNCİ BÖLÜM

*BİRİ TARAFINDAN KOVALANMANIN CANLANDIRICI BİR YANI VAR.
maskeli yabancı.*

Bu düşünce, yüzüme çarpan soğuk gece havası kadar şiddetli bir şekilde aklıma geliyor, ama üzerinde oyalanacak vaktim yok. Bir an bile duraksarsam, beni yakalayacaktır.

Ve ah, bunu yapmayı ne kadar çok istiyordu.

Moriton'un arka sokaklarında koşarken kalçalarım yanıyor, rüzgârın şiddeti kızıl saçlarımı yüzüme doluyor ve görüşümü engelliyor. Ama onu uzaklaştırmak için uzanmaya cesaret edemiyorum. Tüm dikkatimi bir ayağımı diğerinin önüne koymaya vermemliyorum. Kan kırmızısı maskeli çılgın adamdan uzaklaşmaya.

Keşke kendimi ilk kez böyle bir çıkmazın içinde bulduğumu söyleyebilseydim. Geçtiğimiz ay boyunca her yerdeydi; otoparktaki sütunun arkasına gizlenmişti, sabah koşusu için gittiğim patikadaki çalılardan arasından bakıyordu, hatta evimin önündeki kaldırımında bile oyalanıyordu. Ve sadece tek bir şey istiyor.

Beni yakalamak için.

Keskin bir sola döndüğümde topuklu botlarım kaygan kaldırımında kayıyor ve kalbim önümdeki manzara karşısında donup kalıyor

Ben.

Çıkmaz sokak. Lanet olsun.

Hantal ayak sesleri yaklaşıyor, ama dönüp onunla yüzleşecek gücü kendimde bulamıyorum. Bunca zaman sonra, sonunda beni köşeye sıkıştırdı.

Ne yapacak?

Şaşırtıcı bir şekilde, bu düşünce omurgamdan aşağı hoş bir ürperti gönderiyor. Kalçalarımı birbirine bastırıyorum, içimden yoğun bir sıcaklık yayılırken elimi denge için duvara koyuyorum. Bu karanlık arzuları zihnimin ön saflarında tutmamalıydım. Onlara *hiçbir yerde* sahip olmamalıyım ama yine de, o yakınımdayken, elimde değil gibi görünüyor.

Omzumun hemen üzerinden gürleyen bir kahkaha duyuluyor ve ayak seslerinin kesildiğini fark ederek kendime geliyorum.

"Küçük güzel bir gülün burada tek başına ne işi var?"

Sesinin tınısı parmak uçlarıma kadar yeni bir karıncalanma dalgası gönderiyor. Karıncalanmalar şiddetlenirken başparmağımı ağzıma götürüp dişlerimin arasında hafifçe gezdiriyorum. Umutsuzca arkamı dönüp onunla yüzleşmek istiyorum ama bedenim buna izin vermiyor. Olduğum yerde çakılı kaldım, aklımdan geçen ahlaksız fikirlerin kölesi oldum.

Eldivenli bir el hafifçe boynuma dayanıyor, derinin serinliği hassas bölgede tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor. Dehşet içinde, dokunuşuna doğru eğildim, damarlarımda bir coşku dalgası kabarırken gözlerimi kapatacak kadar ileri gittim.

"Canın çekiyor, değil mi küçük gül?" diye fısıldıyor, maskesinin yanağını yanağıma bastırarak. Temasla sırıyorum ve başka bir alçak kıkırdama havayı dolduruyor.

"Ben... Ben-"

"Dokunuşumu arzuluyorsun," diye araya giriyor ve elini yavaşça boynumdan çekip kalbimin üzerine koyuyor. Parmak uçları tenimde dans ederken nefesim kesiliyor,

göğüs ucumun üstümden dışarı çıktığı yere tehlikeli bir şekilde yaklaşıyor.

"Ben... Ben-"

"*İstiyorsun*," diye homurdanıyor, eli boynumun ön tarafına gidiyor ve sıkıyor. "Bunu her şeyden çok istiyorsun. Yarrağa aç küçük bir sürtük gibi buna *ihtiyacın* var."

Nefesim kesiliyor, sözleri bana çarptığında dokunuşundan uzaklaşıyorum.

"*Affedersiniz?*" Bir anlığına onun büyüüne kapıldığımı düşünmek. Bana *dokunmasına* izin verdiğimi, bundan zevk aldığımı düşünmek-

Etrafımda döndürölüp yüzüstü duvara itildiğimde düşüncelerim kesiliyor, elbisemin alt kısmı kalçalarımın üzerine yükseliyor ve seksimi dünyaya açıyor. Ağzımı açıp çılgılık atmaya çalıştığımda sert bir beden öne doğru bastırıyor ve arka tarafıma yapışıyor. Sikinın şişkinliği kık yanaklarımın arasına yerleştğinde yüzüm kızarıyor ve kot pantolonunun malzemesinden kık deliğimin girişine küçük ve sert bir şeyin bastırdığını hissettiğimde gerçekten şok oluyorum.

Bu da ne böyle?

Elini tekrar boğazıma doladığında sorma şansım olmuyor, diğer eli bileklerimi başımın üstünde sabitlemekle meşgul, beni hareketsiz kılıyor. Nefesim sert ve hızlı geliyor ama karşı koyacak gücü kendimde bulamıyorum. İçimde bir şey bunu istiyor - bunu şimdiye kadar sahip olduğum her şeyden daha çok istiyor.

Adam bunu fark etmiş gibi görünüyor ve tehditkâr bir kahkaha havayı dolduruyor. "Haklıydım, değil mi küçük gül?"

Kalçaları sallanırken dudaklarımdan çaresiz bir inilti dökülüyor, o sert şeyi alaycı bir şekilde kık deliğime bastırıyor. İrademe rağmen, içimdeki *her* neyse onu hissetmek isteyerek geri itiyorum.

"Ne iğrenç küçük bir şey," diye düşündü, elini sıkarak boğazımda. "Çok çaresiz. Çok arzulu. Çok... ahlaksız. Öylesin, değil mi küçük gül?"

Akılsızca başımı sallıyorum, gözlerim geri kayıyor ve zevk veren ürpermeler varlığını ele geçiriyor. Bu adamın bana bunu *neden* yaptığını bilmiyorum - neden hayatımda hiç kimse benden bu duyguları çekmedi. Tek bildiğim ona sahip olmak zorunda olduğum, yoksa ölebilirim.

Kıkırdayarak boğazımı serbest bırakıyor, elini yavaşça vücudumun kıvrımlarından geçiriyor ve kalçalarımın tepe noktasının hemen üzerinde dinlendiriyor. Eli eldivenin içinden sıcacık görünüyor ve neredeyse eldiveni çıkarıp çıplak teniyle bana dokunmasını dileyeceğim.

Maskeli yüzünü boynuma bastırıyor, eli aşağı inerken kokumu derin derin içine çekiyor ve eldivenli tek bir parmağıyla klitorisimi okşuyor. "Mmm. *Benim* kirli kızım."

Tekrar başımı sallıyorum, onu daha aşağıda hissetmek için çaresizce

İçeriden. Beklediğim zevk yerine, o hassas bölgeden yayılan acıyla gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

Karanlık bir şekilde gülüyor, klitorisimi çimdiklemeye devam ederken parmaklarındaki baskıyı artırıyor. "Ama sen benim kirli kızım *değilsin, değil* mi? Sen *onunsun*. Sen herkesinsin. Ve ben oyuncaklarımı paylaşmayı sevmem."

Soğuk ve sert bir şey boynuma bastırıldığında kalbim duracak gibi oluyor, bıçak etime saplandığında keskin bir acı hissediyorum.

"X noktayı işaretliyor," diye mırıldanıyor. Bir kez daha eğildiğinde nefesim kesiliyor, bir inilti eşliğinde derin bir nefes daha alıyorum. "Eğer benim değilsen, kimsenin olamazsın," diye fısıldıyor, boynumu mükemmel bir kanlı X ile işaretlerken bıçağının bir başka dilimine eşlik eden manik bir kahkaha. "Üç günün var, tatlı Carlotta'm. Sonra bana ait olanı alacağım."

Bıçak geri çekilirken bir çatırtı duyuyorum ve öne doğru düşüyorum, kalbim göğüs kafesimden dışarı fırlamakla tehdit ederken boynumu tutuyorum. Doğrulduğumda sıcak, yapışkan kan parmaklarımın arasından süzülüyor, gözlerim vahşi ve sokağın gölgelerini arıyor.

Ama orada değil.
Gitmiş.

İKİNCİ BÖLÜM

UYKUSUZ BİR GECENİN ARDINDAN, NİŞANLIM VE EŞİMİN YATAĞINDA UYANDIM.

Paylaşıyorum. Aslında paylaşıyor olmalıydık ama dün gece Landon son randevusunun evinde kaldı ve bana eve gidemeyecek kadar yorgun olduğunu mesaj attı.

İlişkimizin alışlagelmişin dışında olduğunun farkındayım. Eskiden beni Landon'a çeken şeylerden biri de buydu - ne kadar özgür olduğu, cinsel ya da başka türlü her türlü deneyime ne kadar açık olduğu. Bu yüzden bir yıl önce açık bir ilişkiye geçip geçemeyeceğimizi sorduğunda elbette evet dedim. Bu kadar sevgi dolu, bu kadar hayat dolu olan bu adamı boğmak istemedim - özellikle de bana aramızdaki hiçbir şeyin değişmeyeceğine söz verdiğinde. Hâlâ Carlotta ve Landon, evlenmek üzere olan mutlu bir çift olacaktık ama pastamızı da yiyebilecektik. *Gerçek anlamda.*

Yalan söylemeyeceğim, bir süre için eğlenceliydi. Ama son zamanlarda işler değişti. Landon eve gittikçe daha geç geliyor ve nişanlısıyla "eğlenceli vakit geçirmeye" pek de hevesli görünmüyor. Ya birlikte olduğu kişi yüzünden çok yorgun ya da genel olarak ilgilenmiyor, Landon ve ben birlikte yatmayalı iki ay oldu.

Zamanlamanın ne kadar tesadüf olduğunu düşünmeyeceğim. Durduğumuz sırada maskeli adamla nasıl tanıştığım hakkında.

Zay.

Kara bir melek gibi, en çok istediğim anda hayatıma girdi. Beni kendimden, kafamın içinde dönüp duran karanlık düşüncelerden koruyacak birine ihtiyaç duyduğumda.

Ancak, bu düşünceler kendi başlarına bir fırtınaya dönüştü. Kırmızı maskeli adamı düşünmediğim, bana yapabileceği korkunç şeyleri hayal etmediğim bir gün bile geçmiyor. Elimi boynuma götürüp dün gece derimde bıraktığı X işaretini örten büyük bandajı nazikçe parmaklarken midem ısınıyor. Bir iz. *Onun* izi.

Ön kapının tıkırtıyla açılmasıyla düşüncelerimden sıyrılıp yatakta sarsılıyorum. Bacaklarımı yatağın üzerine atıp benden uzakta geçen bir gecenin ardından Landon'la yüzleşmeye hazırlanırken kaşlarım çatılıyor. *Bizden.*

"Hey," diye selamlıyor, parlak sarı saçlarını üzerinden süpürerek ve bana milyon dolarlık bir gülümseme verdi. "Sana kahve getirdim."

Elindeki kâğıt bardağa bakınca yüzümdeki ifade değişiyor. Ona doğru koşuyorum ve onunkinin parlaklığını yansıtan bir gülümsemeye bardağı kapıyorum.

İşte bu. Bu yüzden kalıyorum. Çünkü işler mükemmel olmasa da, iyi gitmese de bana değer verdiğini gösteriyor. Sadece bu küçük jest-

"Ugh!" Fındığın tadı dilimi kaplarken yüzüm ekşiyor. Yüz hatlarımı düzeltmeye çalışıyorum ama artık çok geç.

"Beğenmedin mi?" Kaşlarını çatıyor ve bana doğru kahveyi verdiğinden emin olmak için kendi kahvesinin adisyonuna bakıyor. "Fındığı atlamışlar mı?"

Gülümsemeye zorlayarak, "Hayır, bırakmamışlar," diyorum. Dudaklarım hâlâ o iğrenç tattan dolayı titriyor.

Bu yüzden minnettar görünme konusunda pek başarılı olduğumu sanmıyorum.

"Sorun ne o zaman?" diye soruyor.

"Önemli değil," diyorum, nankörlük etmek ya da findıktan ne kadar nefret ettiğimi unuttuğu için incinmiş görünmek istemediğimden. Sonuçta bu sadece aptal bir kahve, unuttuysa ne olmuş yani? Bana bir tane getirecek kadar düşünceli olduğu gerçeğine odaklanmalıyım. "Bunun için teşekkür ederim."

"Elbette, Lottie," diyor, bana doğru adım atarken yüzündeki gülümseme geri geldi. Geri çekilmeden önce dudaklarını kısa bir süreliğine yanağıma bastırıyor, parlak mavi gözleri bana bakarken parlıyor.

"Senin için hazırladığım kıyafeti gördün mü, Lottie?"

Kaşlarımı çatarak yüzüme bakmaya çalışıyorum ama buna karşı koyuyorum. Bu gece Neon Flamingo'daki hovarda planlarımızı unutmuştum, dün gece Zay'la karşılaşmamdan dolayı zihinsel olarak hazırlanamayacak kadar sarsılmıştım.

"Hayır, üzgünüm. Yine de diğerleri kadar iyi olduğuna eminim." Sıkı bir gülümseme. Bir öpücük daha. Bandajım hakkında yorum yapmadığı gerçeğini düşünmemeye çalışıyorum ama başaramıyorum. *Fark etmedi mi? Nasıl fark etmez?*

Landon buzdolabına doğru ilerlerken ısıldıyor ve sabah smoothie'sini yapmak için malzemeler. "Çok seksi görüneceksin. Caleb çok heyecanlı, sabahtan beri bana mesaj atıp duruyor."

"Caleb?" diye sordum. Genelde sevişeceğim erkeklerin isimlerini bana söylemez - bu kadar ateşli olmasının nedeninin gizem olduğunu söylüyor. "İsimlerini önceden hiç söylemiyorsun."

"Evet ama Caleb farklı," diyor ve blender'a bir kaşık vanilyalı protein tozu eklerken beni başından savıyor. "Bence o senin rotasyonunda daha kalıcı bir adam olabilir."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Gerçekten mi? Peki ben bunu ne zaman kabul ettim?"

Sorum blenderin vızıltısıyla yarıda kesildi ve kaşlarımı çatarak sabırla bitmesini bekledim.

"Özür dilerim. Ne dedin Lottie?" diye soruyor, mavi gözleri kocaman ve masum, bir fincan zehirli yeşil karışım doldururken.

"Hiçbir şey," diye mırıldanıyorum, dönüyorum ve gece için hazırlanmak üzere banyoya gidiyorum. Göğsümde soğuk bir uyuşukluk var ama bunu düşünmemeyi seçiyorum. Ne de olsa kabul ettiğim şey buydu. Kollarımı açarak karşıladığım şey buydu. *Öyleyse neden bu konuda bu kadar mutsuzum?*

"Hiçbir şey değildi."

Neon Flamingo'da sallanırken ayaklarımın topuklarından ağrı yayılıyor, altı inçlik ölüm topuklu ayakkabılarımın içinde yönümü bulmaya çalışırken destek için Landon'a tutunuyorum. Tek bir tökezleme, tek bir yanlış hareket ve dış ipi uzunluğundaki eteğim havaya kalkarak her şeyimi odaya sergileyecek.

Terli, hareketli bedenlerden oluşan kalabalığın arasından odanın arka tarafına doğru manevra yapıyoruz ve Landon'ın kiraladığı masanın etrafında hiç boş yer olmadığını görünce neredeyse inliyordum. Ancak Landon beni kestane rengi saçlı bir adamın önüne oturtup hemen kucağına alınca bu sorun çözülüyor.

Beni aşağıya çektiğinde rüzgâr ciğerlerimi terk ediyor ve masanın etrafındaki diğer aç gözlü adamların dostça gülmesine neden oluyor. Başımı çevirip beni esir alan adama bakıyorum; gözlerim yüzüne göre çok büyük olan burnuna takılıyor, sonra da ölmekte olan çimen rengindeki gözlerine takılıyor.

Yani bu Caleb olmalı.

Çok çekici bir adam değil ama çirkin de değil ve ince gri tişörtünün altında oldukça güzel bir vücudu var gibi görünüyor. Ve büyüyen şey

bacaklarının arasında bir şey olması
güzel zaman.

"Sen Carlotta mısın?" diye soruyor, ela gözleri neşeyle parıldıyor. "Landon bana senin hakkında her şeyi anlattı."

"Sadece en ahlaksız şeyler, umarım?" Kirpiklerimi tatlı tatlı kırpıştırarak soruyorum.

Gırtlaktan gelen bir kahkahayla başını geriye atıyor ve bu sesle içim kıpır kıpır oluyor. *Harika bir sesi var, hakkını vermeliyim.*

"Yani Carlotta..." diye düşünüyor, öne doğru uzanıyor ve Kulağımın arkasındaki yakut kırmızısı saç telini. "Benimle arka tarafa gelmek ister misin?"

Farkında olmadan gözlerim kalabalığa doğru kayıyor, dudaklarını platin saçlı, manken gibi güzel bir kıza açlıkla bastıran Landon'ı gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. *Tam onun tipi... Sanırım bu gece her zamanki gibi kendi işiyle meşgul olacak.*

Gözlerimi kaçırmaya çalışırken mideme bir acı yerleşiyor ve bakışlarım kalabalığın içinde sallanan kırmızı bir maskeye takılınca kararımdan pişman oluyorum. Gözlerimi kırpıştırıyorum ve maske kayboluyor; tanıdık kırmızı maskenin yerini gözlerinde tek boynuzlu at parıltıları olan bir kız alıyor. Kafamı sallıyorum, zihnimin arkasında dönen huzursuzluğu görmezden gelmeye çalışıyorum ama başaramıyorum.

"Gidelim," diye mırıldanıyorum, Caleb'in elinden tutup onu kulübün arka tarafındaki kan kırmızısı kapıya doğru çekiyorum. Güvenlik görevlisi içeri girmemize izin vermeden önce hafifçe başını sallıyor ve ben de hiç vakit kaybetmeden onu koridorun en arkasındaki odaya götürüyorum. Odadaki tek mobilya bir yatak ve küçük bir komodin, ama yapacağımız şey için ihtiyacımız olan tek şey bu.

"Çok seksisin, biliyor musun?" diye soruyor, ben onu kıpkırmızı yatak örtüsüne doğru iterken göz kapaklarını indiriyor. "Çok ateşlisin."

"Sen de öylesin." Yatağa tırmanırken dudaklarım alaycı bir gülümsemeye büründü, kalçalarına binerek ustalıkla

kemer. Sırada pantolonu ve boxer'ı var ve nihayet kalın sikini avucumun içine aldığım da, omurgam boyunca karıncalanmalara neden olan gırtlaktan gelen bir inilti eşlik ediyor.

İşte bu. Onlar üzerinde sahip olduğum bu güç, uğruna yaşadığım şey.

"Aferin oğlum," diye mırıldanıyorum, boynunu acı verici bir yavaşlıkla okşuyorum. Elim pelvisinin tabanıyla buluştuğunda Caleb tıslıyor, ela gözleri çaresiz bir yalvarışla doluyor.

"Tanrım," diye inliyor, başını arkaya atıyor. "Oh, Tanrım, bir orospu çocuğu gibi işemem lazım."

Elimi yanına alarak kaşlarımı çatarak arkama yaslanıyorum. "Git işe o zaman. Banyo koridorun sonunda."

"Güzel," diye inliyor, kapıya doğru koşarken pantolonunu giyme zahmetine girmiyor, bir eliyle aletini avuçluyor. "Hemen döneceğim, seksi şey."

Kapı kapanıyor ve ben iç çekerek yatağa uzanıyorum, akılsızca tavana bakıyorum. *Tamam, bu berbat. Zihnimle baş başa kalmak en kötüsü.*

Ben sinirlenmeye başlamadan önce birkaç dakika geçti.

Bir beşlik daha ve endişelenmeye başlıyorum. *Kayboldu mu? Dıştı mı?*

Son düşüncemde başımı salladım, koltuktan kalktım. Yataktan kalkıp odadan dışarı çıktım ve onu kontrol etmek için koridordan banyoya gittim.

Erkekler tuvaletinin kapısını birkaç kez çaldım ve cevap gelmeyince içeri daldım, kabinlerden biri hariç hepsinin açık olduğunu fark edince kaşlarımı çattım.

"Caleb?" Cevap yok.

"Caleb?" Hala bir şey yok.

Tam çıkmak üzereydim ki kapalı kabinin kapısına kırmızı bir şey bulaştığını fark ettim. Kalbim boğazımda, banyoya giriyorum. Kabine yaklaştıkça, maddenin *kan* olduğu ve taze olduğu daha da netleşiyor.

Tüm koruma duygusunu pencereden dışarı atarak, kabinin kapısını sertçe ittim ve çarpmasına neden oldum.

iç duvar. Ve içeride gördüğüm şey yüzümdeki tüm kanın akmasına neden oluyor.

Caleb, tuvalette yığılmış ve cansız. Hepsi bu kadar değil, en kötüsü de bu değil. Göğsünde dev bir kanlı X işareti var, dili doğal olmayan bir şekilde dışarı sarkmış ve dudakları korkunç derecede şişmiş ve morarmış.

Kucağında kıpkırmızı bir not kâğıdı duruyor. Normalde, bu küçük şey bu kadar korkutucu olmazdı, ama oraya karalanmış iki kelime varlığımın merkezine dehşeti vurmak için yeterli.

Bu basit bir ifade ama yine de sahip oldukları tüm kötü niyeti ortaya koyabiliyor. Söz veriyorum.

Üç gün.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

UYUŞMUŞ BİR ŞEKİLDE VICIK VICIK BUĞDAY KASEME BAKIYORUM.

Landon dün gece ceset bulunduktan sonra başına gelen her şeyi anlatıyor. Anlatırken o kadar hareketli ki, ağzından çıkan kelimelere dikkat edecek gücü kendimde bulamıyorum. Tek düşünebildiğim Caleb'in gözlerinin bana bakışı, hayattayken olduğu gibi ölümünde de donuk.

"Ve sonra polis *bana* olayla bir ilgim olup olmadığını sordu. Bu saçmalığa inanabiliyor musun? Sanki birlikte olduğum o tatlı kışa gömülmekten başka bir şey yapabilirmişim gibi."

Bu tür yorumlar normalde beni ürkütürdü ama son zamanlarda beni sadece... yoruyor. Özellikle de tek yapmak istediğim yatağa uzanıp dün gece kulüpte gördüğüm korkunç manzarayı unutmaya çalışmak olan bu sabah.

"Kimin yaptığını biliyorlar mı?" İçine düştüğü başka bir tiradı böldüğümün farkında olmadan soruyorum.

"Bilmiyorum, Lottie. O domuzların bana nasıl davrandığı gerçekten umurunda değil mi?" Kaşlarını çatarak kollarını kavuşturuyor ve ben de dikkatimi tekrar Wheaties'ime veriyorum. "Eee? Senin umurunda değilmiş gibi görünüyor."

Boynumdaki kesiği hâlâ sormadı ve Caleb'in cesedini bulan kişinin ben olmam kesinlikle umurunda değil, diye düşünürken gözlerimi kaldırıp sinirli bakışlarıyla yüz yüze geliyorum. Başka bir şey söylemiyor ve ben de derin bir iç çekerek yerimden kalkıyorum, kaseyi kaptığım gibi dökmek için lavaboya yöneliyorum.

Unuttuğum kahvaltımın kalıntılarını durularken musluktan makul olmayan bir ses geliyor ve arkamı dönüp son bir yıldır nişanlım dediğim adamla yüzleşmekten korkuyorum.

"Koşmaya gidiyorum," diye mırıldanıyorum, mutfaktan çıkarken ona bakmıyorum. Hiçbir şey söylemiyor, beni durdurmaya çalışmıyor ve öfkeden ya da başka bir şeyden olsa gerek, gitmemi sorun etmediğini varsaymak zorundayım.

Tenis ayakkabılarımı giyip kulaklığımı aldıktan sonra aceleyle kapıdan çıkıyorum. Merdivenleri yarılamıştım ki çalılardan arasından kırmızı bir şeyin çıktığını fark ediyorum ve onu almak için eğildiğimde kalbim boğazıma düğümleniyor.

Başka bir kart, ancak bu seferkinin mesajı biraz farklı ve iki kat daha korkunç.

İki gün.

Omuzlarımı geriye atıyorum, not kağıdını avucumun içinde buruşturuyorum ve araba yolunun sonundaki çöp kutusuna atıyorum. Kulaklığımı zorla takıyorum, kaldırımdan aşağı inerken çalma listemden özellikle şiddetli bir şarkı seçiyorum, uyarının beni sarsmasına izin vermemeye kararlıyım.

Sabahın serin havası ciğerlerimi yakıyor ama Moriton yürüyüş parkurundan sola dönerken buna pek dikkat etmiyorum, Zay'i aklımdan çıkarmaya ve ayaklarımın ilerlemesine odaklanmış durumdayım.

Ormanın derinliklerine indikçe hızımı biraz yavaşlatıyorum, keskin selvi kokusunu içime çekiyorum ve kuşların ötüşünü dinleyebilmek için kulaklığımı çıkaracak kadar ileri gidiyorum. Günün bu erken saatlerinde burası gerçekten çok güzel. Kimse yok

Kuşlar, hayvanlar ve benden başka yeni günü karşılayacak kimse yoktu.

Manzaraya hayret etmekle o kadar meşgulüm ki, birinin yürüyüş yoluna yerleştirdiği tuzak telini fark etmiyorum. Ne olduğunu anlayamadan havada uçuyorum, gözlerimi sıkmaktan ve acı verici bir inişe hazırlanmaktan başka bir şey yapamıyorum.

Ama bu asla olmaz.

Göz kapaklarımı aralıyorum, eldivenli bir çift elin göbeğime dolandığını ve düşüşümü durdurduğunu fark ediyorum.

"Ne-?"

Sorumu tamamlayamıyorum çünkü beni susturmak için bir el ağzımın üzerine sıkıca kapatılmış bir şekilde ayağa kaldırılıyorum.

"Şşşt," diye fısıldıyor, arka tarafımı karnına doğru çekerek. "Sakin ses çıkarma, küçük gül. Eğer yaparsan, oynamayı bırakmak zorunda kalırız. Anladın mı?"

Vücudumun onun dokunuşuna verdiği tepki, kim olduğunu anlamam için fazlaıyla yeterli ve kanımı ısıtan arzuya karşı savaşmak için gözlerimi sıkıca kapatıyorum. *Neden sadece onunlayken böyle? Bu kadar yanlışı olan ne yaptım ki sadece bu canavarı düşünebiliyorum.*

"Rose? Sana bir soru sordum," diye mırıldanıyor.

Elini karnımdan çekip göğsümü avuçluyor ve spor sütyenimin ince malzemesinden meme ucumla alay ediyor. İniltilerim eli tarafından boğuluyor ve kalçalarımın arasında yanan ateşin bir kısmını hafifletmek için işe yaramaz bir şekilde kıcımlı ona doğru itiyorum.

Üç parmağını ağzımın üzerinde tutarak diğer ikisiyle burnumu kapatıyor ve yavaş yavaş oksijensiz kaldığım için vücudum tamamen farklı nedenlerle kasılıyor.

"Ben sabırlı bir adam değilim, küçük gül. Soruya cevap ver." Sesi tehlikeli bir hırıltı, içinde kaybolmaya çok istekli olduğum bir ses. Hava almak ve oynadığımız bu tehlikeli oyuna devam etmek için çaresizce başımı sallıyorum.

Cevaptan tatmin olunca burnumu serbest bırakıyor. Karanlık bir şekilde kıkırdayıp diğer elini spor sütyenimin altına daldırırken değerli oksijeni ciğerlerime çekiyorum. Göğüs ucumu iki parmağının arasında yuvarladıktan sonra şiddetli bir baskı uyguluyor ve elinin karşısında soluk soluğa kalıyorum, acı ve zevkin nefis karışımında kaybolurken başım geriye düşüyor.

"Hediyeni beğendin mi küçük gül?" diye mırıldanıyor, göğüs ucumu serbest bırakıp acıyı dindirmek için masaj yapıyor. "Ona bıraktığım güzel X'i beğendin mi?"

Onun içinde o kadar kaybolmuşum ki, neden bahsettiğini anlamam birkaç saniye sürüyor. Anladığımda, sanki biri üzerime bir kova soğuk su dökmüş gibi oluyor ve onu tuttuğu yerden çekmeye çalışıyorum.

Başımı sallıyorum, o gün yaşadıklarımın dehşeti on kat geri gelirken gözlerimden yaşlar geliyor. Göğsü kara bir kahkahayla titriyor ve öne doğru eğilip yanağıma düşen ilk tuzlu damlayı yalıyor.

Ve sonra yepyeni bir dehşete kapıldım.
Maskesini takmıyor.

"Bu senin hatandı Carlotta," diye fısıldıyor, kulağıma fısıldadığı her kelimayı kötü niyetli bir ton kaplıyor. "Çünkü sen *benimsin* ve onun sana dokunmasına izin verdin." Elini kaldırıp boğazımı kavırıyor ve gözlerime yıldızlar getirecek kadar sert sıkıyor. "Seni gördüğüm andan beri bana aitsin. Ve benim olana dokunan herkes benim elimde ölecek."

Bu yanlış, ama aynı zamanda duyduğum en ateşli şey. Ama aynı zamanda... *Tanrım, Landon'a zarar verebilir.* Elbette, bana bu şekilde gerçekten dokunmasının üzerinden aylar geçti. Ama yine de.

Ağzımı bir süreliğine serbest bırakıyor, sadece basit bir cümleyi soluyabilmem için yeterli bir süre. "Sen delisin," diye fısıldıyorum, boğazımı tutmasına karşı zayıf bir mücadele vererek. "Lanet olası deli."

"Senin için, hazinem, her zaman," diyor, eğilip yüzünü boynuma gömüyor. Derin bir nefes alıyor,

ve göğsünün derinliklerinde bir inilti titriyor. "Harika kokuyorsun. *Yenecek* kadar güzel."

Bir kazıma sesi geliyor ve sonra dişler X'in tam ortasından etime vuruyor ve yaranın yeniden açılmasına neden oluyor. Elini bir kez daha ağzıma vurmadan önce acı içinde haykırıyorum.

"Bir anlaşmamız vardı. Sen bozdun," diye hırlıyor ve kollarımı arkamdan koparıyor. Aynı şeyi ayak bileklerime yapmadan önce etraflarına sicim gibi bir şey sarıyor. Sonra beni eğiyor, bileklerimi ayak bileklerime bağlarken taş gibi sert aletin dış hatlarını kıcıma bastırıyor.

Sonunda ellerini benden çektiğinde inliyorum ve karanlık kahkahası durgun orman havasını dolduruyor.

"Senin için döneceğim gülüm. *İki gün sonra.*"

Ve sonra gitti. Beni karnım aç ve bu lanetli durumdan nasıl kurtulacağımı bilemez bir halde bırakarak.

Bazen maskeli bir adam tarafından kovalanmak berbat bir şeydir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

GÜNÜN YARISINDAN ÇOĞUNU EVDEN ÇIKMAKLA GEÇİRİYORUM.

Zay'in beni içinde bıraktığı mekanizma ve ben eve döndüğümde Landon gitmişti. Derin bir iç çekerek mutfğa gidip bir muz alıyorum ve oturma odasına geçip televizyonu açıyorum.

Son iki günün cehenneminden sonra çürüyen bir gün kulağa harika geliyor.

Kanepeye uzanırken ağzımdan bir esneme çıkıyor, Tüylü battaniyelerimden birini kapıp çeneme kadar çekiyorum. Moriton'da her zamanki gibi kasvetli bir gün ve oturmazsam çok geçmeden uykuya dalacağımdan korkuyorum... çok...

Gözlerim kapanıyor ve tekrar açıldıklarında güneş batmış oluyor. Alarmla irkiliyorum, fırının üzerinde yanıp sönen saate bakarken gözlerimdeki uykuyu siliyorum. 11:15.

Gerçekten o kadar uzun süre uyudum mu?

Koltuktan kalkıp yatak odasına doğru ilerliyorum, içeriye göz atıyorum ve Landon'ın hâlâ evde olmadığını fark edince kaşlarımı çatıyorum. Öfkeyle oturma odasına dönüp sehpadan telefonumu alıyorum, Landon'dan gelen tek bir mesajı fark edince kaşlarım daha da çatılıyor.

Ormana gittim.

Bir mesaj yazmaya gidiyorum ve duraklıyorum, aklım karışıyor. Ormana gittim de ne demek? Landon açık havadan bir astım hastasından daha fazla nefret eder, bu da sadece şu anlama gelebilir...

Oh, Tanrım. Landon Zay'in elinde.

Nasıl olduğundan emin değilim ama bunu çözecek zamanım yok. Ayakkabılarımı bile giymeden kapıdan dışarı fırlıyorum, bacaklarım beni Moriton Ormanı yürüyüş parkuruna doğru götürüyor. Ya çoktan öldüyse? Ya çok geç kaldıysam?

Neden bu kadar önemsiyorum ki?

Son düşünce neredeyse duraksamama neden olacaktı ama aklımdan kovarak ilerliyorum. Elbette Landon'la son zamanlarda pek yakın değildik ama yine de hayatımın önemli bir bölümünü onunla geçirdim. Beni *tanıyor* - en azından *tanıdığını* düşünüyorum - fındık durumu aklımda bazı şüpheler yarattı. Ve boynumdaki kesikleri hiç fark etmedi.

Ancak ne hissedersen hissedeyim, vicdanen bir insanı maskeli bir deliyle ormanda bırakamam. Ben *o kadar* kötü bir insan değilim.

Yürüyüş yolunun tanıdık patikasından aşağıya doğru koşuyorum.

Ormanın ağzına doğru koşarken keskin taşlar ve sopalar ayaklarımı kesiyor. Dakikalar saatler gibi geliyor, ama sonunda patikanın kenarında, kalın kahverengi bir iple bağlanmış gibi görünen insan biçimli bir şekle rastlıyorum.

Yanına koşarken kalbim duracak gibi oluyor, açıkta kalan uzuvlarındaki korkunç yaralara, bileklerindeki ve ayak bileklerindeki ipten kaynaklanan çığ ete bakıyorum. Birkaç korkunç an için öldüğünden emin oldum. Ama sonra başını kaldırıyor ve neredeyse rahatlayarak yere yığılıyorum.

"Landon!" Ağlıyorum, çömeliyorum ve eklemlerini bir arada tutan ağır düğümleri çözmeye başlıyorum. "Tanrım, böyle bir şey olduğu için çok üzgünüm. Hiç düşünmemiştim-"

Durdum, bir hıçkırık boğazıma doğru ilerliyordu. Böyle bir şeyin olabileceğini biliyordum ama yine de buna izin verdim. *Ben*

Korkunç. Gerçekten korkunç.

"Çıkarın beni buradan!" Landon tersliyor, bağlara karşı işe yaramaz bir şekilde mücadele ediyor. "O lanet psikopat her an geri gelebilir!"

"Landon, ben-"

"Konuşabilir ve çalışabilir misin? Eğer değilse, lütfen çeneni kapa."

Sözleri canımı yakıyor, ama bunu onun durumdan sarsılmış olmasına yorarak geçiştiriyorum. "Merak etme," diyorum, birçok düğümden ikincisini çekiştirerek. "Seni buradan çıkaracağım."

Ben çalışırken Landon başına gelenlerin hikâyesini anlatıyor. Ben koşuya çıkmak için fırladığımda o Neon Flamingo'da tanıştığı kızla kahve içmeye ve kahvaltı etmeye gitmişti. Kafede tuvalete gitmiş ve ellerini yıkarken boynunda bıçak gibi bir ağrı hissetmiş.

"Ondan sonrasını hatırlamıyorum," diye homurdanıyor ve tırnağım yanlışıyla derisini çizerken yüzünü buruşturuyor. "Dikkatli ol! Neyse, bir de baktım ki lanet olası bir ormanda domuz bağıyla bağlıyım, alerjilerim alevlenmiş ve lanet olası telefonum kayıp." Gözlerini bana çevirdi, yakışıklı yüzünde bir kaş çatma vardı. "Beni araman neden bu kadar uzun sürdü?"

Yüzüm soluklaştı. "Ben... Ben biraz kestirdim."

Gözleri kısıldı. "Peki beni ormanda arayacağını nereden biliyorsun?"

Dilim ağzımda ağırlaşırken son düğümleri çözmeye odaklanıyorum. Ona ne söyleyeceğim? Tehlikeli bir adamla tehlikeli bir oyun oynadığımı ve şimdi onun benim eylemlerimin kurbanı olduğunu mu? "Sadece... içimde bir his vardı."

Son ipler de çözülüyor ve Landon rahatlamış bir iç çekişle doğruluyor. Konuşmamızı unuttuğu her halinden belli olan Landon gölgeli ormana bakıyor ve yüzüne yayılan endişeyle bileklerini ovuşturuyor. "Gitmeliyiz... Ne zaman döneceğini kim bilebilir?"

Kalkmasına yardım etmek için elimi uzatıyorum ve Landon omuz silkerek ayakta durmaya çalışıyor. Bir ağaç gövdesi yakaladı.

Destek için gözlerimi deviriyorum ve yürüyüş yolundan medeniyete doğru yola çıkıyorum. Başımı dik tutuyorum, Landon'a tavrının beni etkilemediğini göstermeye kararlıyım. Bu göreve o kadar odaklanmışım ki, patikadan çıkıntı yapan büyük kayayı fark etmiyorum.

İşte o zaman bileğimi yuvarladım.

Kıçımın üstüne düşerken aptallığıma lanet ediyorum, kurtulmak isteyen acı çığlığımı durdurmak için dudağımı dişlerimin arasında tuttuğum gibi alt bacağımı da sıkıca kavriyorum. *Hay sikeyim. Bu hiç iyi değil.*

Birkaç dakika sonra Landon patikada belirir, Daha önce olduğundan çok daha az sersemlemiş görünüyor. Yerde yattığımı fark edince gözlerini deviriyor, bu acımasız hareketine derin bir kızgınlık iç çekişi eşlik ediyor.

"Gerçekten mi, Lottie? Şimdi ne yaptın?"

Sağ tarafıma ağırlık vermeye çalışırken gözlerimdeki yaşlarla savaşıarak kaşlarımı çatıyorum. *Ve bu bir hayır.* Çığlık atmak istiyorum ama bunun durumuma hiçbir faydası olmayacağını biliyorum. Bunun yerine gözlerimi Landon'a çeviriyorum, bakışlarım yardım için bir yalvarış.

Tabii tam o sırada çalılar hışırdamaya başlıyor.

Landon'ın gözleri bir an için açılıyor, sonra sesin geldiği yöne dönüyor ve omuzları gözle görülür şekilde titriyor.

"O da neydi öyle?" diye soruyor ama bana bakmıyor. "Sence o muydu?"

"Bilmiyorum. Lütfen gel ve bana yardım et, Landon. Sadece yardıma ihtiyacım var, sanırım kendi başıma yürüyebilirim."

Başını sallıyor, hâlâ bana bakmıyor. "Ben... Ben gidip sana yardım edecek birini bulmalıyım. Ben gidersem daha hızlı olur."

Çalıların arasından gelen ayak sesleri kalbimin yumruk gibi sıkılmasına neden oluyor. "Landon... beni burada bırakmaya cüret etme..."

Sonunda bana döndü, gözleri korkudan çılgına dönmüştü. "Gidip birini getirsem daha hızlı olur, Lottie. Yapmam gerek.

Git." Geriye doğru bir adım atar. Bir adım daha ve bir adım daha. Ve sonra döner ve koşar.

"Landon!" Çığlık atıyorum. "Landon! Beni burada bırakma!"

Formu gölgelerin arasında kaybolmadan hemen önce, biri ağaçların arasından çıkıp Landon'ın yüzüne doğru bir yumruk indirir. Yumruğun şiddeti koşma hızıyla birleşince Landon havada birkaç metre geriye doğru uçar ve baygın bir şekilde yere düşer.

Eldivenli bir el aşağı uzanıyor, Landon'ın altın rengi saçlarını yumrukluyor ve Landon'ın bedenini bana doğru sürüklemek için kullanıyor. Cesedini patikada yanıma fırlatıyor ve şakağından fişkıran kanı görünce bir çığlıkla savaşıyorum.

"Nişanlın lanet bir korkak."

Bakışlarımı kaldırıyorum, gözlerim o korkunç kırmızı maskeyi bulduğunda midem sıkışıyor. Ama kanımı kaynatan şey dehşet değil. Arzu.

Zay öne uzanıyor, çenemi avucunun içine alıyor ve yakınımı eğiliyor. Bileğini havaya kaldırıyor, karanlık bir kahkaha boşluğu doldurmadan önce saatindeki zamanı kontrol ediyor gibi görünüyor.

"Saat 12:01, küçük gül."

Cevap vermeye fırsat bulamadan boynumun yan tarafına keskin bir iğne batıyor ve her şey kararıyor.

BEŞİNCİ BÖLÜM

BELIRSIZ BİR SÜRE SONRA UYANDIĞIMDA

Gözlerim bağlı, bileklerim ve ayak bileklerim denizyıldızı şeklinde açılmış ve sert bir şeye bağlanmış. Havaya sinmiş nemli bir koku var ve belli belirsiz selvi kokusundan Moriton ormanında bir yerde olduğumuzu tahmin ediyorum. Muhtemelen yeraltında.

Son düşünce tüylerimi diken diken ediyor ve duvarların üzerime kapandığını, tonlarca toprağın boşluğa aktığını ve beni diri diri gömdüğünü hayal ederken nefes alışverişim hızlanıyor.

Şu anda nefes nefese kalmış durumdayım ve mekanın diğer ucundan alçak bir homurtu duyulduğunda durumum daha da kötüleşiyor

-Landon'a ait olduğu belli olan bir inilti. Onlara karşı mücadele ederken bağlar derime batıyor, onun da burada benimle birlikte kapana kısıldığını bildiğim için damarlarımda yeni bir çaresizlik dalgası kabarıyor.

Bu benim hatam. Hepsi benim hatam.

"Çok üzgünüm Landon," diye fısıldıyorum, ayak sesleri yaklaştıkça gevşiyorum. "Bizi buradan çıkaracağım, söz veriyorum."

Arkamda bir kapı gıcırdayarak açılıyor ve gözlerim bağlı olmasına rağmen başımı sesin geldiği yöne çevirmekten kendimi alamıyorum. Ayak sesleri beton zeminden gelen silah sesleri gibi, her biri bana yaklaştıkça içime yeni bir dehşet dalgası gönderiyor.

"Böyle asılı çok güzel görünüyorsun gülüm." Zay'ın eldivenli eli boynumda geziniyor, geri çekilmeden önce hafifçe sıkıyor.

Birdenbire göz bağımlı başımdan çözülüyor. Sevinmek için sadece bir saniyem var ama odanın köşesinde zincirlenmiş Landon'a iyice bakarken bezin tekrar yerine oturmasını diliyorum.

Odadaki tek ışık tavandan sarkan tek bir titrek ampul, o da Landon'ın leğen kemiğinin etrafına sarılmış gümüş horoz kafesini seçebilmem için yeterince parlak. Elleri bağlı değil ama bir zincirle duvara tutturulmuş kalın metal tasmayı çıkarmak için hiçbir işe yaramayacaklar.

Çaresiz bir ifadeyle ağızındaki tıkaca uzanır, ancak o da yardım almadan çıkarılamayacak kadar ağızının derinliklerine saplanmıştı.

Zay'in eli göğsüme kayıyor, göğsümü nazikçe kavırıyor ve meme ucumla oynuyor, Landon bağlarına karşı savaşırken havayı hastalıklı küçük bir kıkırdama kırıyor.

"Fırsatın varken onu takdir etmeliydin. Şimdi şu haline bak," diye alay ediyor Zay, meme ucumu sertçe çimdikliyor ve ağızımdan acı dolu bir inilti çıkarıyor. Bundan nefret etmem gerekse de, i ç i m d e oluşan sıcaklığı ya da uyluklarımdan aşağıya doğru hafifçe kayan uyarılmayı durduramıyorum.

"İşte benim edepsiz kızım," diye fısıldıyor Zay, diğer elini seksime götürüyor ve parmaklarını kıvrımlarımdan geçirerek kaygan uyarılmayla kaplıyor. "Çok ıslak ve gelmek üzere olan şey için hazır."

Fermuarını açarken keskin bir tıslama sesi geliyor ve sonra yuvarlak ve sert bir şey bana doğru bastırıyor.

arkadan giriş. Gözlerim başka bir şeyle açıldı.

-Yabancı bir şey ön duvarlarımı dürtüyor. İnce ve kaygan, metal gibi hafif soğuk ve şişmiş klitorisime sürttüğünde başım bir iniltiyle geriye eğiliyor.

"Tanrım, bu da ne?" Nefes alıyorum, o sert küçük halkayla beni kızdırmaya devam ederken gözlerim kendiliğinden kapanıyor.

Zay boğazının altından kıkırdıyor, kalçaları sarsılırken bana cevap vermeyi reddediyor, kafayı bir kez daha girişime yerleştiriyor. Başını içeri iterken nefes nefese kalıyorum, o serin küçük halka duvarlarıma tam olarak bastırıyor ve beni arzudan çıldırtıyor.

"Zay... oh, Zay," diye inliyorum, vücudum sadece onun bana verebileceği zevke kapılırken diğer her şeyi unutuyorum. "Lütfen," diye fısıldıyorum, kalçalarını döndürerek işkencemi uzatırken bedenim şiddetle titriyor.

Landon köşeden alçak bir inilti çıkarıyor ve göz kapaklarım hızla açılıyor. Zay tamamen içime girerken nişanlımla gözlerimi kilitliyorum, bu kadar dolu olma hissi açık ağzımdan insanlık dışı bir çığlık çıkarıyor.

Zay beni ele geçirilmiş bir erkek gibi beceriyor, delici aleti duvarlarıma cennet gibi sürtünüyor ve beni unutulmaya yaklaştırıyor. Zevk damarlarımda zirve yaparken başım geriye düşüyor, ama Zay elini kaldırıp çenemi aşağı indiriyor, böylece tekrar Landon'a bakıyorum.

"Seni boşalttığımda o güzel gözlerini görmesini istiyorum," diye homurdanıyor Zay, diğer eliyle uzanıp klitorisimi çimdikliyor. Acı ve zevkin karışımı, durumun ahlaksızlığı, Zay'in eldivenli parmaklarının seksime karşı hissettiği yol... beni sınırın ötesine itiyor.

Patladığımda ağzım açık kalıyor, orgazmım içimi öyle bir şiddetle parçalıyor ki vücudumun titremesine neden oluyor. Zay zevkimi uzatırken, parmakları beni durgun bir şekilde okşamaya devam ederken kalçalarını döndürürken, kısıtlamalarıma karşı sarkıyorum.

"İşte benim edepsiz kızım," diye fısıldıyor, beni kendine doğru çekerken karnı sırtıma karşı inanılmaz derecede sıkı. "Boşaldığında çok güzel görünüyorsun. Bunu biliyor muydun Rose?"

Başımı güçsüzce sallıyorum, zihnim az önce sistemimi yerle bir eden kasırga yüzünden hâlâ bulanık. "Ben... Ben-"

"Neyi bilmiyorsun, gülüm?" diye araya giriyor, elini boğazıma doğru kaydırıyor ve sevgiyle avuçluyor. "Sikime boşaldığında ne kadar güzel göründüğünü *bilmiyor* musun? Neden nişanına sormuyoruz?" diye homurdanıyor, çenemi tutuyor ve beni tekrar Landon'a bakmaya zorluyor. "Nasıl görünüyordun, kedicik? En sevdiğin kısım neydi? Şahsen, şişmiş küçük klibini çimdiklediğimde gözlerinin geri dönmesi-"

"Mph Are Uh!" Mırıldanıyor, bağlarına karşı işe yaramaz bir şekilde çekiştiriyor. Kızgın görünüyor, ancak alt yarısına baktığımda, yardım edemem ama horozunun kafese karşı acı verici bir şekilde zorlandığını fark ediyorum. *Tuhaf...*

Zay acımasızca güler ve kalçalarını hafifçe sallayarak hızını tekrar artırıyor. Daha yeni boşalmış olmama rağmen, sikinin verdiği mutluluk hissi birkaç dakika içinde damarlarımda yeni bir zevk dalgası oluşturuyor. O benimle oynadıkça zihnimdeki sis dağılıyor ve Zay'in Landon'a küçük ve gümüş bir şey fırlattığını görecektense kadar kendime geliyorum. *Bir anahtar*. Önce metal tasmayı deniyor, o da işe yaramayınca çaresizlik içinde sikine bakıyor. Anahtarı kilide yerleştirdikten sonra acı dolu bir iniltiyle aletini serbest bırakıyor. Bakışlarımla buluştuğunda hafif gözlerinde bir özür dönüyor ve bir an sonra sikini avuçlayıp okşamaya başlıyor Yavaşça.

Zay beni becermeye devam ederken karanlık bir kahkaha atıyor ve ben Landon'ın sikinin şişmesini izlemekten başka bir şey yapamıyorum, Zay'in yaptıkları karşısında zevkten iki büklüm olan yüzümü izlerken gözleri aç. Ve sonra boşalıyor.

Landon sıcak spermlerini yere fişkırtırken gözlerim şok içinde açılıyor, başı derin bir iniltiyle geriye eğiliyor. Ovalamaya devam ediyor, ereksiyonu inmeyi reddedince kaşlarının arasında bir çatıklık oluşuyor.

"Ne oluyor lan?" Landon küfrediyor, sikini yumrukluyor ve şiddetle ovuyor. Kontrolsüzce. "Neden...?"

"Bu sana daha önce verdiğim güzel karışım." Zay başparmağını göt deliğime bastırırken sırtıyor ve ağzımdan bir gıcırtı çıkmasına neden oluyor. "Ovalamak, ovalamak ve ovalamak isteyeceksin, ama hiçbir şey o kaşıntını kaşıyamayacak. Panzehir dışında hiçbir şey."

"Nerede?" Landon başka bir orgazmla savaşıırken yüzü buruşmuş bir halde soruyor. "Nerede?"

"Yakında anlayacaksın," diyor, siki hâlâ içimde. "Ama önce bir anlaşma yapmak istiyorum."

"Ne anlaşması?" Landon talep ediyor.

"Carlotta ile nişanlısın, değil mi? Bunun bitmesi gerek. Şimdi."

İtiraz etmek için ağzımı açıyorum ama Landon çoktan konuşmaya başlamış bile. "Tamamdır."

"Ne oluyor lan?" Sözde nişanlıma hançer fırlatarak tükürdüm. "Ciddi misin sen? Yaşadığımız onca şeyden sonra?"

Acı çekmiş gibi görünüyor, ama bunun daha çok şu anda emzirdiği şiddetli ereksiyonla ilgili olduğunu hissediyorum. "Özür dilerim, Lottie-"

"Ne var biliyor musun? Dur artık." Yüzüm tiksintiyle buruştu. Bu kadar omurgasız bir adam için bu kadar zamanımı harcadığıma inanamıyorum. "Ve bana öyle deme. Açıkçası, bunun için yeterince yakın değiliz."

"Lottie..." diye sızlanıyor, Zay'a dönerken ağzı çirkin bir kaş çatmayla çarpılıyor. "Bu *onun* hatası, Lottie. Bunu yapan o! Bizi kaçıran, bizi kıran o!"

"Bizi kırmak için yardıma ihtiyacın yoktu," diye çıktım. "Yıllardır işimiz bitmişti. Bu sadece tabuta çakılan çivi."

"Lottie-"

"Onun bir solucan gibi kıvranmasını izlemekten büyük keyif alsam da, müzakereyi gerçekten bitirmem gerekiyor."

Landon telaşla ona bakar. "Nişanı atacağımı söyledim zaten! Daha ne istiyorsun?"

Sadece başını eğiyor, göğsü gülerek titriyor. "Belli değil mi?"

Eli boğazımı sahiplenici bir şekilde kavıyor ve ne demek istediği konusunda hiçbir sorum yok.

Yüzüm kıpkırmızı oldu. "Ne oldu? Bu çok saçma-" "Bitti."

Zay, Landon'a bir anahtar ve şırınga fırlatırken ağzım patlıyor, bir yandan da içime şiddetle sokmaya devam ediyor. Landon şırıngayı açgözlülükle kapıyor ve anahtarı metal tasmanın kilidini açmak için kullanmadan önce kalçasına doğru itiyor. Birkaç dakika içinde Landon'ın ereksiyonu azalıyor ve derin bir rahatlama nefesi alıyor.

Bana özür dileyen bir bakış atarak çıkışa doğru ilerliyor, ben bağlarım karşı mücadele ederken o başını öne eğiyor.

"Landon! Landon beni burada bırakma!" Ağlıyorum, gözlerim kocaman ve bedenim içimden geçen çelişkili duygular yüzünden şaşkın.

"Özür dilerim Lottie," diyor ama yüzünde gerçek bir inanç yok. "Senin için geri geleceğim, söz veriyorum..."

Kapı çarparak kapandı ve kaderimi mühürledi.

Zay haince gülüyor, sikini benden çekip yavaş bir kavis çiziyor ve sonunda tam önümde duruyor. Her kâbusuma ve uyanırken kurduğum fantezilere musallat olan o tanıdık kırmızı maskeyi gördüğümde kalbim sıkışıyor.

Yavaşça, çok yavaşça, uzanıyor ve maskeyi yüzünden çekiyor. Sonunda altında yatan canavarı görmeme izin veriyor. Ama ona baktığımda canavar falan görmüyorum. O eğilirken nabzım şiddetle atıyor,

Korku ve arzunun dalgalar halinde üzerimden yuvarlanmasıyla derin bir nefes alıyorum.

Dudakları çıldırtıcı bir sırtışa dönüşüyor, karnımda arzu birikiyor ve kalbimde bir orman yangını canlanıyor. Ama sonra söylediği şey beni mahvediyor - ondan önce gelen herkesi unutturuyor.

"Sonunda yalnızım. Seni ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilemezsin, küçük gülüm."

ALTINCI BÖLÜM

ZAY'IN YÜZÜNE BAKTIĞIMDA, GERÇEKTEN DE BENİ ŞAŞIRTTI.

Özellikleri o kadar sıra dışı ki, tek başlarına garip görünürler ama bir araya geldiklerinde... *Büyüleyici*. Uzun siyah saç dalgaları alnına düşüyor ve berrak yeşim taşı rengindeki gözlerini kısmen gizliyor. Keskin çenesine keskin bir açı katan güçlü bir burnu var ve dudakları mükemmel derecede dolgun ve öpülebilir.

Bu doğru değil. Bu kadar... Tanrı gibi görünmemeli.

"Hazır mısın küçük gül?" diye fısıldıyor, yeşil gözleri açlıkla parlıyor. Sertçe yutkunuyorum, o bana doğru uzanırken bileklerimdeki bağları zayıfça çekiştiriyorum. Benimle tekrar ilişkiye girmesini bekliyorum - Landon'ın ihanetinin şoku geçtiğine *göre gerçekten* umursamayacağım bir şey. Bana bakışında, benim için doğru olanı yapmak istediğini söyleyen bir şey var. Beni korumak için.

Beni almak yerine, kollarımı başımın üzerinde tutan iğneleri çözüyor. Vücudum öne doğru düşüyor ama Zay beni yakalamak için orada, aynı şeyi ayak bileklerime yaparken ağırlığımı şefkatle tutuyor. Serbest kaldığımda beni güçlü kollarına alıyor, kapıya doğru adım atarken beni göğsüne bastırıyor. Bir kat merdiven çıktık.

Üstünde iki ikiz kapı var. Tam öndeki kapı hafifçe aralanmış, içeriye ay ışığının huzmeleri ve rüzgârda hafifçe salınan selvi kokuları giriyor.

Yani ormandayız...

Zay bir anahtar çıkarıp sol tarafımızdaki kapıya sokmadan önce soru sormama fırsat kalmıyor. Yapay ışık içeri süzülüyor ve Zay geniş, iyi aydınlatılmış bir odaya adım atarken gözlerimi kısıyorum. Yan tarafta küçük bir mutfak, kanepeli ve televizyonlu bir yaşam alanı ve odanın en arkasında yatak odasına açıldığını tahmin ettiğim kıpkırmızı bir kapı var.

Zay kapıya doğru ilerlerken boğazım düğümleniyor. Kapıyı açtığında gömleğini sıkıca kavriyorum ve küçük yatak odasının çoğunu kaplayan California King'e iyice bakmama izin veriyorum. Zay beni tahmin ettiğim gibi yatağa yatırmak yerine sola dönüyor ve daha önce fark etmediğim banyoya taşıyor. Musluğa dönerken beni nazikçe küvetin kenarına bırakıyor ve sıcaklığı ayarlayana kadar elini suyun altında tutuyor.

"Zay... Ne yapıyorsun?" Kollarımı göğsüme sıkıca sararak fısıldıyorum.

Başını bana doğru çeviriyor, kaşlarının arasında derin bir on bir var. "Sana banyo yaptırıyorum. Bu iyi değil mi?"

"Hayır, öyle... Ben sadece..." Kimsenin benim için bu kadar küçük bir şey yapmadığını söyleyemeyecek kadar utandığım için sesim kısılıyor. Yüz ifademi gören Zay uzanıyor ve aklımı okumuş gibi çenemi avucunun içinde hafifçe tutuyor. "İzin ver bu yanlışın senin için düzelteyim, değerli gülüm. İzin ver seni bir süre şımartacağım."

Başımı sallıyorum, Zay küvete girmeme yardım ederken gözlerimden beklenmedik bir duygu fışkırıyor. Ilık su yorgun kaslarıma cennet gibi çarpıyor ve Zay bir bezi ıslatıp beni temizlemeye başladığında iç çekerek gözlerimin kapanmasına izin veriyorum.

Birkaç dakika sonra hala eldivenlerini giydiğini fark ettim. Elini tuttum ve Zay geri çekildi, alarm yazıyordu

yüzünün her yerinde.

"Ne... ne yapıyorsun?"

Yüzüm ısınıyor. "Ben... Ben senin eldivenlerini çıkarmak istedim.

Seni daha önce hiç hissetmemiştim."

Yüzünde yavaş bir gülümseme beliriyor. Örtüleri çıkarmama izin veriyor, profilime öyle derin bir hayranlıkla bakıyor ki ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oluyor. "Sana takıntılıyım, biliyor musun?" diye mırıldanıyor. "Çok. Lanet. Takıntılıyım."

Elimi onun elinin içine sokarken gözlerimi indiriyorum ve onun elinin benimkine nasıl bu kadar mükemmel oturduğuna hayret ediyorum. Dürüst olmak gerekirse, ben de ona biraz takıntılı olabilirim. Bu delilik ama öyleyim.

"Carlotta..."

Telaşla başımı kaldırıyorum, güzel gözlerindeki hüznle kaşlarımı çatıyorum. "Ne oldu?"

"Ben iyi bir adam değilim gülüm," diyor, elini benimkinin etrafında sıkarak. "Ben kötü bir adamım, korkunç bir adamım. Ve senin gibi muhteşem birini hak etmiyorum."

Durumun mantıksızlığı karşısında başımı sallıyorum. Beni takip etti, kaçırdı, küçük parmağında oynattı ve şimdi de yeterince iyi olmadığından mı endişeleniyor?

"Siktiğimin adamları," diye gülüyorum, Zay şaşkınlıkla bakarken başımı arkaya atıyorum.

"Ben... ben komik bir şey mi söyledim?"

Başımı sallıyorum, yüzümdeki boktan sırtışa engel olamıyorum. "Sen sadece komik bir adamsın. Artık bana sahip olduğuna göre, beni vermeyi düşünüyorsun."

Tehditkâr bir şekilde hırlıyor, elini enseme atıyor ve beni kendine çekiyor. "Senden *asla* vazgeçmeyeceğim, Carlotta. Bu konuda sana söz veriyorum. Kötü bir adam olabilirim Carlotta -tehlikeli bir adam- ama söz veriyorum senin için iyi olacağım. Her zaman ve sadece *senin* için iyi olacağım." Beni bırakıyor, el bezini tekrar tenime götürürken yüzünde sinsi bir sırıtma var. "Ben sadece sizi uyarıyorum. İşte

benim hakkımda bilmediğın çok şey var. Kaçmak istemenize neden olabilecek şeyler."

"Hmm. Peki bu şeyler?" Mırıldanıyorum, Zay şampuanı kafa derime yedirirken göz kapaklarım mutlulukla kapanıyor.

"Çalıştığım organizasyon, Sanctum. Seni öğrenirlerse hiç mutlu olmayacaklar."

"Peki ya onlar?" diye soruyorum, kalbim korkunç, korku dolu bir an için sıkışıyor. "Öğrenirlerse *sana* zarar verirler mi?"

Zay başını sallıyor, dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Seni koruyacağım gülüm. Seni son nefesime kadar koruyacağım. Bir şeyin seni benden almasına izin vermeden önce dünya yanacak."

O eğildiğinde kalbim kabarıyor, aramızdaki elektrik bu dünyanın dışından gelen bir şey gibi çatırdıyor. Beni ilk kez öpmesine izin veriyorum ve Zay ustalıkla ağzını benimkiyle birleştirirken dünyanın geri kalanı yok oluyor.

Beni küvetten çıkarıyor, Zay'in yatak odasına doğru attığı her adımda vücudumdan sular dökölüyor ve yerde birikiyor. Beni yatak örtüsünün üzerine yatırıyor ve benimle sevişiyor, ikimiz de kendimizden geçene kadar kulağıma sevgi dolu, pis sözler fısıldıyor.

Yüzümü tutarken, yanaklarıma öpücükler kondururken ve ne kadar güzel olduğumu tekrar tekrar fısıldarken siki içimde hafifçe zonkluyor. Saatler sonra, uyku nihayet Zay'i ele geçirdiğinde, siki hala içimde sıkıca yuvalanmış, bedenim sahiplenici bir şekilde göğsüne yapışmış durumda. Karanlıkta onu takip etmeden hemen önce, bunun ne kadar *doğru* bir his olduğunu fark ediyorum.

Bir erkekle uyurken kendimi hiç güvende hissetmemiştim - Landon'la bile - ve bu kaybetmek istemediğim özel bir rahatlık.

Tabii Zay'in dediği olursa, onu kaybetme konusunda endişelenmeme hiç gerek kalmayacak.

YEDİNCİ BÖLÜM

LANDON'LA OLAN OLAYIN ÜZERİNDEN BİRKAÇ HAFTA GEÇTİ, Gerçi şimdi tamamen farklı hissediyorum. Kulağa tamamen berbat geliyor ama Zay beni almadan önce ne kadar mutsuz olduğumu hiç fark etmemiştim. Bana saygı duymayan bir adamla birlikte kalarak ne kadar çok parçanın kopup gittiğini hiç bilmiyordum. Artık gerçekten önemsenmenin, sevilmenin nasıl bir şey olduğunu bildiğim için Landon'la bu kadar uzun süre kaldığıma inanamıyorum.

Tam üç hafta oldu ve Landon benim için geri dönme sözünü yerine getirmede; bu gerçeği kabullenmekte bir sakınca görmüyorum. Aslında, ayrılmak *istemiyorum*. Zay'le birlikte olmak daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor. Bana karşı çok iyi, çok şefkatli, her yönden çok harika. Bunu hiç beklemiyordum ama buraya gelmemize neden olan hiçbir şeyden pişman olduğumu söyleyemem.

Büyük bir esnemeyle yatakta dönüyorum ve perdelerden sızan sabah ışığında sevgiyle parlayan Zay'ın iri yeşil gözleriyle yüz yüze geliyorum.

"Ben uyurken beni mi izliyordun?" Kıkırdıyorum, beni daha yakına çekerken başımı kolunun kıvrımına sokuyorum.

"Hmm. Her zaman," diye mırıldanıyor nasırlı ellerini şefkatle saçlarımda gezdirirken. "Uyurken çok güzel görünüyorsun. Yüzün huzur içinde, burnun seğiriyor, dudakların hafifçe ayrılmış. İçimde sana sikimi sokma isteği uyandırıyor."

Yüzüm kızarıyor. "Hep bunu yapmak istiyorsun."

"Hmm. Doğru," diye homurdanıyor, üstüme yuvarlanıyor ve beni iki güçlü kolunun arasına sıkıştırıyor. Ağzını ağzıma çarpmadan önce burnumun ucunu ısırarak alçalıyor. Zay uzanıp meme ucuma dokunduğunda bir inilti çıkarıyorum, kalçalarımın arasında zevk titreşirken sırtım kendiliğinden ona doğru eğiliyor. "Sikimi içinde istiyor musun, küçük gül?"

Başımı sallıyorum, elini seksimin üzerinde aşağı doğru kaydırırken dudaklarımdan nefes nefese bir inilti dökülüyor. Alaycı. Umut verici.

"Şey, çok kötü. Önce seni beslemem gerek." Sırıtarak beni itiyor ve yataktan kalkıyor. Zay beni kollarımdan çekip mutfığa götürürken alnıma nazik bir öpücük kondurmadan yarım saniye önce dudaklarımı büzüyorum.

Beni tek koluyla tutabileceği şekilde konumlandırarak buzdolabından malzemeleri çıkarıyor. Çalışırken profilini izliyorum, beni bırakmayı reddederken yüzümdeki sevimsiz gülümsemeyi engelleyemiyorum.

"Kusura bakma. Ellerimi bir an bile senden uzak tutamıyorum," diye mırıldanıyor, bir eliyle tavaya yumurta kırarken diğer eliyle kıçımı sıkıyor. Kahvaltı hazır olduğunda beni nazikçe bir tabureye oturtuyor ve önüme bir porsiyon peynirli yumurta koyuyor.

Önümdeki porsiyona bakarken her zamanki gibi göğsümde bir endişe kabarıyor. Yıllar boyunca yiyeceklerimi kısıtlamaya o kadar alışmışım ki, açlıktan ölüyor olsam bile eski sevgilimin sevdiği gibi bir vücuda sahip olmaya kararlıyım. Artık bunun için bir neden olmadığını biliyorum ama bu alışkanlıktan kurtulmak zor.

Zay elime bir çatal yerleştiriyor, elini sırtıma koyuyor ve orada rahatlatıcı daireler çiziyor. "Yemek insanı besler

Makine, Rose. Aşık olduğum şey bedenim değil - gerçi sana bakarken bile ağzımın suyunu akıtıyorsun - aklın. İstedğim şey senin *ruhun*. Mümkün olduğunca uzun süre sahip olmak istediğim şey. Yani ne istersen yiyeceksin ve iyi yiyeceksin. Çünkü sana uzun, çok *uzun* bir süre sahip olmayı planlıyorum." Başımın üstüne bir öpücük kondurduktan sonra yanıma oturuyor ve kendi tabağına yumuluyor.

İlk ısırığı aldığımda ağzım sulanıyor ve ne olduğunu anlamadan tabağın yarısını yemiş oluyorum.

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyor Zay, karnımı doyurduğumu fark edince bulaşıkları yıkamak için ayağa kalkıyor. "Ben temizlerim. Sen de koşu için hazırlan."

Yüzüme bir gülümseme yayılıyor ve koşu takımlarımı giymek için yatak odasına gitmeden önce Zay'e sarılmak için hızla koşuyorum. Sabahları ormanda yaptığım koşu hâlâ hayattaki en büyük zevklerimden biri ve Zay de bunu teşvik etmekten büyük mutluluk duyuyor. Özellikle de günlük egzersizin getirdiği yeni avantajlar düşünüldüğünde.

Üzerimi değiştirdiğimde Zay mutfağı çoktan boşaltmıştı ama söz konusu adam ortalıkta yoktu. Kulaklığımı takıp çıkışa doğru ilerlerken ağzımda sinsî bir gülümseme beliriyor, nabzım beklentiyle atıyor.

Yıpranmış patikadan aşağı inerken sabah ışığına karşı gözlerimi kısıyorum, ayaklarım beni ormanın derinliklerine götürürken keskin selvi tadı içimi enerjiyle dolduruyor.

Birkaç dakikadır koşuyorum ve sonunda bir ses duyuyorum; sanki biri düşen bir dala basmış gibi bir çatırtı. Kalbim bacaklarımla birlikte hızlanıyor ve dudaklarımdan bir kahkaha dökülürken çalılıklara doğru keskin bir dönüş yapıyorum. Serseri dallar yüzüme ve kollarıma çarpıyor ama çalılıklar arasında koşarken acıyı hissetmiyorum bile. Tek düşünebildiğim, beni kaçınılmaz olarak yakaladığında ne olacağı.

Ayaklarım patikada gölgeli bir formun cisimleşmesiyle durma noktasına geliyor, tanıdık kan kırmızısı maske altındaki tehditkâr yüz hatlarını gizliyor. Vücudumu büküp yönümü değiştirmeye çalışırken ağzımdan bir çığlık kopuyor ve iki güçlü kol ortamı sararak beni yerimde tutuyor.

"Seni yakaladım, küçük gül," diye nefes alıyor, kalçalarını kıcıma vururken sesi boğuluyor, sikinin gerginliği bana kovalamacanın heyecanının ona ne yaptığını anlatıyor. "Artık *benimsin*. Tamamen benimsin."

Tayt şortum yırtılırken şiddetli bir yırtılma oldu. vücudumdan. Sabahın serin havası açıkta kalan bedenimi ısıyor, tenimi tüylerim diken diken oluyor ve Zay elini cinsel organımın arasına kaydırduğunda bu tüyler daha da çoğalıyor. Başparmağını klitorisimin etrafında nazıkçe döndürüyor, dokunuşunun verdiği zevk damarlarıma ateş saçıyor ve beni içten dışa ısıtıyor.

"Zay, içimde sana ihtiyacım var," diye yalvarıyorum, aklım arzuya kapılmışken kıcımı onun sert sikine sürtüyorum. "Lütfen, Zay. Lütfen."

Aramıza uzanırken boğazının altından kıkırdıyor, bir horoz canavarını serbest bırakıyor ve başının kık deliğime tokat atmasına neden oluyor. Sikini yumruklayarak daha aşağıya yerleştiriyor ve o halka girişime baskı yaparken nefesim kesiliyor, sikinin başı açıklığının etrafında itilip dönerken gözlerim sulanıyor.

"Küçük pis bir hayvan gibi ormanda sikilmeyi seviyorsun, değil mi?" diye inleyerek ilk yarısını içeri itiyor. "Pis bir kız olmayı seviyorsun, ama sadece benim için. Sadece benim için." İleri doğru itiyor, kalçalarını kıcıma çarpıyor ve ayrılmış dudaklarımdan bir inilti koparken sırtım kavisleniyor.

"Siktir!" Zay zorla içime girerken dik durmak için savaşıyor çığlık atıyorum. Bir kolunu ortama doluyor, diğeri şişmiş klitorisime kayıyor, sıkıştırıyor ve

Aleti arkamdan içime girerken sinir yumağıyla oynuyor.

Kalçalarının her itişinde, yetenekli parmaklarının her kıvrımında, sınıra daha da yaklaşıyorum. Zay kalçalarının açısını ayarlıyor, içime doğru itiyor, böylece yüzüğü duvarlarıma tam olarak bastırıyor ve ben yok oluyorum. Görüşüm bozuluyor, orgazmım içimden geçerken kaslarım Jöle'ye dönüyor ve iki ayağımı yere basabilmek için Zay'e tutunmak zorunda kalıyorum.

Ağırlıksızım, uçuyorum ve asla aşağı inmek istemiyorum. Zay bir an sonra işini bitirirken vücudumda şiddetli kasılmalar oluyor, siki içimde hafifçe zonklarken derin bir inilti havayı dolduruyor.

Nefes nefese, sikini benden çekip alıyor, yüzümü ona çeviriyor ve beni sertçe göğsüne doğru çekiyor. Beni değerli, korunması gereken bir şeymişim gibi kavlıyor ve gözlerine baktığımda bunun doğru olduğunu anlıyorum.

"Mükemmelsin, küçük gül," diye fısıldıyor, eğiliyor ve ağzımı ağzına alıyor. "Çok güzelsin. Tarifsiz. Seni nasıl sevmem?"

Sarsılıyorum, az önce söylediği kelimeleri anlamaya çalışırken gözlerim irileşiyor. "Sen... beni *seviyor* musun?"

Başını sallıyor, gözleri ölümcül bir ciddiyetle bakıyor.

"Biliyorum, gülüm. Ben
Seni gördüğüm andan beri. Bunu o zaman da biliyordum, şimdi de biliyorum ve ölene kadar da her gün bileceğim. Sen *benimsin*, tıpkı *benim* senin olduğum gibi."

En güzel yeşim gözlerine bakarken, kalbim
Tanımlayamadığım bir duyguyla şişerek, onu sevdiğimi fark ediyorum... ben de onu seviyorum.

Tam bunu söylemek için ağzımı açıyorum ki Zay uzanıp parmağını dudaklarıma götürüyor. "Biliyorum Rose. Biliyorum. Ve aşkın için sana minnettar olmaktan asla vazgeçmeyeceğim."

Beni kollarına alıp, dudaklarını sevgiyle alnıma koyarak bizi inimize geri götürürken gözlerim doluyor. Ve biz yürürken, sadece

Kuşların, böceklerin ve ağaçların sevgiye tanıklık etmesiyle o duygunun ne olduğunu anladım.

Mutluluk. Sanırım... Sanırım sonunda mutlu olabilirim.

Ve Zay'a, beni esir alan kişiye, koruyucuma ve sevgilime baktığımda, içimden bir ses uzun bir süre daha öyle olacağımı söylüyor.

YAZAR HAKKINDA

Mindy Paige Florida'nın balta girmemiş ormanlarında doğdu ve büyüdü. Botanik alanında yorucu bir lisans eğitiminden sonra hayatı boyunca hayalini kurduğu yazarlığın peşinden gitmeye karar verdi. Çağdaş romantizmden karanlık romantizme, baharatlı, hızlı tempolu hikayeler yazmayı seviyor ve yardım edemeyeceğiniz ama sevebileceğiniz en çılgın MMC'leri yazmayı hedefliyor. Mindy, yazmadığı ya da okumadığı zamanlarda genellikle köpekleriyle oynarken, bitkileriyle ilgilenirken, erkek arkadaşıyla saçma sapan reality TV izlerken ya da timsahlarla savaşırken bulunabilir.

Yayın haberlerini ve çekilişleri kaçırmayın; Mindy'nin haber [bültenine](#) katılın!

AYRICA YAZAN: MINDY PAIGE

Karanlık Üçlü Serisi

[Şeytanın Ahlaksızlığı - 1.](#)

[Kitap Hayaletin Ahlaksızlığı](#)

[- 2. Kitap](#)

[Azrail'in Ahlaksızlığı \(12/5'te çıkacak\)](#)

[- 3 Kitap Cadaloğun Ahlaksızlığı](#)

[- Novella](#)

Şehvet ve Aşk Serisi

[Zaman ve Gelgit - Kitap 1](#)

[Broken & Bound - 2. Kitap](#)

[Salt & Sunshine - 3. Kitap](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.